

Előfizetési árak:
 helyben házhoz küldve vagy vidékre postán
 Egész évre 8 korona.
 Fél évre 4 "
 Negyedévre 2 "
 Egyes szám ára 12 fillér.

Felelős szerkesztő:
 Székely Imre.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Miklós-utca 1. sz.
 Előfizetheti a kiadóhivatalban és
 minden dohánytözsdeben.
 — Megjelen minden vasárnap. —

Bizalom.

*A Lloyd-Klub nagyon leleményes, És hogy ha választás lesz, persze
 A Lloyd-Klub kelletti magát, Tiünetni, nyalni kell sokat,
 Megérsi mindig jóelőre Végre is kerületeket a
 A sziros pecsenye szagát. Miniszterelnök osztogat.*

*Megéreste, hogy választás lesz Ó osztogat hosszú fuvarbért,
 És talán már legközelebb, Pénst rá bizton szerezni fog,
 Mivel így mutatják mostanság Hogy honnét és mily elegánsan,
 A fuvar-szabályozó jelek. Csitt uram, az nagy titok.*

*De nem titok, hogy less kortespénz
 És lélekvásár-alkalom,
 Es fejti meg, hogy a Lloyd-Klubban
 Ugy dühöng most a bizalom.*

Garantirozott hírek.

(♂) **Felköszöntő.** Dr. Popper Alajos kebelbarátja: a polgármester 25 éves jubileuma alkalmából elmondandó felköszöntőjében, ezen diszes állás viselésének, az emberi életkor legszélsőbb határáig való kiterjesztését fogja hangsúlyozni.

(†) **Ugron Gábor** tűz, jég, víz, bal és jobb-essel ellen biztosított pártvezér, a saját pártjának legeslegoszloposabb tagja, a zab ügyben majdnem kiszüvedett drámai hőse, a nátha ellen labdacsokat talált fel, a melyekre már szabadalmat kapott.

(?) **Márk Endre** temetői gyors futár — mint értesülünk — nyugalomba vonul, mely alkalomból a Hymenrend aranyozott térdszalagjával lesz kitüntetve. Városunk e kiváló celebritása a közerköles terén elért sikereivel méltán rászolgált e jól megérdemelt kitüntetésre.

(X) **Kereskedelmi állatsereglet.** Egy élelmes impresszárió érdekes állatseregletet állított össze — Debreczenről, melylyel most készül beutazni a világot. Van az állatseregletben: „Kígyó“ (Mihalovics J.), „Kék macska“ (Ganovszky Lajos), „Fehér Hattyu“ (Tamási), „Fekete kutya“ (Tóth Kálmán), „Arany Bika“ (Részvényesek), „Arany egyszarvú“ (Dr. Rothschnek V. E.), „Fehér ló“ (Halász Izidor), „Vörös ökör“ és „Szarvas“. A mozgó állatseregletet — mint értesülünk — Rikl József Zelmos kiérdemesült, „Török császár“-ja fogja nagy utjában kísélni.

(*) **Kinevezés.** Hejczeg Nákó helybeli előnyösen ösmert céget *udvari napernyő szállítónak* nevezték ki. A kinevezés különösen *színésznői* körökben kelt örömet.

(.) **Egy különösségeiről ismert** uri embernek halála után végrendeletében a következő utasítás állott: Ami pedig nyugvóhelyemet illeti, végakaratom, hogy sirom felett egy szál virág se nőjön, de annál több *csalán* és *kaktus* borítsa azt. Az örökösök e különös végrendeletnek elfogadható, nyomós okot tulajdonítanak.

(**) **Milyenek a nők?** A nők egy időben konzervatívok, liberálisok, klerikálisok, ellenzékiek és néppártiak. Hogy miért! Nos hát azért, mert: *Konzervatívok* az éveik megtartásában. *Liberálisok* a hűségben. *Klerikálisok*, mert szeretik a gyónást, és az imádságot. Különösen a *szerelmi* gyónást és ha őket imádják. *Ellenzékiek* a házasesetben. Mire pedig anyósokká lesznek, valóságos anarkisták. *Néppártiak*, mert szeretnek — papolni.

(!) **A halott égetés** intézményének nálunk is akad sok pártolója, a kik aztán azzal érvelnek, hogy a temetők megszüntével az erkölcsi javulás bizony várható volna. Mintha bizony a kéménylyuk nem volna elég alkalmas a bűnök befogadására.

Debreczeni látnivalók.

— Gólya Friczi a diákkongresszusról. —

A debreczeni országos diák-kongresszusra egybegyűlt ifjuság egy része, kik különös érdeklődéssel viseltettek városunk nevezetesebb helyei és nevezetesegei iránt, mint utólag értesülünk, látogatást tettek azokon a helyeken, melyekhez a multnak kegyeletes tradíciói s reminiscenciái fűződnek s a melyek mint épületes látnivalók, különösen felkeltik a Debreczenbe jött idegenek kíváncsiságát és érdeklődését.

Első sorban a *középületeink* közül a *modern fényűzéssel berendezett illetve átalakított városházát* azután a városi építési technika hatalmas al-

kotását a *bérházat*, majd az *ispotályi csonkatornyot*, melynek omladozó falán a szomorú mult s a haladást hirdető jövő mintegy versenyezve küzködni látszik, kerestek fel. E látnivalók utóbbika indíthatta az ifjuság eme részét arra, hogy a mult iránti kegyeletes hála-ajánlat kifejezést adva, a *Szt.-Anna-utczai temetőbe* hajtassanak, *hol néma áhitattal s levett kalappal állották körül ama megszentelt helyet*, melyre oly némán borul a szomorú fű fakadó rügye.

Programmuk legérdekesebb része kétségkívül a *városi muzeum* volt, melynek évtizedek óta gyűjtött érdekességei hosszú ideig kötötték le a látogatók figyelmét. A mennyiben eme látogatási pont egészen váratlan volt, a fogadásnál városunk előkelőségei u. m. *Aczél Géza* főmérnök stb. stb. . . nem voltak jelen. A közönség daczára annak, hogy városunk eme megkapó szép ereklye gyűjteményét gyakran áll alkalmában megtekinteni, nagy számmal volt jelen s feltűnő volt az érdeklődés a *szemben lévő törvényszéki palota erkélyéről s ablakából* is. A fiatalság kitüntető érdeklődést tanusított városunk mult századbeli asztalos és lakatos ipar remekei iránt s lépéseket tettek különösen a *czegléd-utczai kut-szerkezeteknek* a nemzeti muzeumba való felküldése iránt.

Rendkívül sajnálatos városunk érdekében, hogy az idő rövidsége miatt a *szünidei gyermek-telep*, a *pirsi lapos* s a *hatvan-utczai főkanális* megtekintése elmaradt.

Zoli.

Kínos kérdés.

- A. Hogy hívják *Arabellát*, ha mifelénk tart?
B. *Errebella*.

A sörök királya, az ősz **PILSENI SÖR**

Debreczenben csak egyedül és kizárólag

Hauer Bertalannál

kapható az „Angol királynő“ szálloda éttermében.

Szomjas Péter

városi lendőr.

Hát bion az ideji esztendő nem lesz ojan reményteljes, mint ahogy asztat Szini Péter ujságyíró ur a Csokonaji kalendárijomban megjövendölte, — mer hát ojan az időjárás, hogy őszre kelvén nem lesz se buzánk, se rozsunk, se borunk s nem lesz mit elvinni a vigrehajtónak, hogy az én lyó Istenem tegye ü kelmít a villahajtóba.

Fucsas a termésnek az idén, el se irkezett a három fagyos szent a Szerbucz, Pongorócz, meg a Bunyifács, mán a mult hetekbe

vót ojan fagy, hogy a szőlőt tönkretette megsárgult a kocsánya, ippig mint szüret után, hány szeginy embernek okozta e vesztit, annak csak az én teremtöm a megmondhatója, de hogy miyen csapás ez a lendőrsigre, azt meg én tudom, mert hát lyó órában legyik mondva, vagyunk mi itt a lendőrsignél egynihányan, a kik nem igen eneggyük kiszáradni gégenk csapját, de hát muszáj is az, mer először is minden okos ember borivó, másocczor pedig ez agygya meg a virtust, meg az eréjt nekünk.

Ez a fagy tönkretette az összes keresígekben a gyümöcstermist is. lefagyott a fagajjon rügyezni kezdett csira, nem is tudom, hogy adok a Jancsi gyereknek-ha bög. bódi szivát, cseresznyét, meg móraborát, kiny, telen lesz megirni kökinnyel, vaczkorral, tökmaggal, meg szentjánoskenyírrrel. Na ehhe osztán még a szeredai zivatar kellett a jégesővel, elverte az egisz határba a gabonát, meg a tengerit, ekkor ippig kinn vótam a nagyerdőre kommandérozva őrsigre, a golyó nagyságu jegek maj, hogy szitvertik a Dobos babillon tetejit, eeczzerre csak egy nagy czikázás az égen, utána mennydörgés, de ojan, hogy a vaczokra estem tüle, oszt ott hengergőztem és a sístergős istennyila, a vinlány belecsapott a Csanak tekintetes ur, kerti lakájának a tetejibe, oszt a kertiszt, meg a hetest maj hókön nyomta, rittig azonnal ott termettem az alám rendelt járőrsíggel, Nagy Laczi 13-assal a visz színhejin, a balyt elhárétottuk, mert hogy nem vót semmi baj se, a két mennykü ütöttet felállétottuk a fa tövibül, nem törtint azoknak se az ijedtsigen kívül semmi bajuk, peig én tudom mi az eljárás, ha egy embert a vinlány megkollint, hát először is a száját fel kell peczkelni, oszt két liter tejet belé zuditani, hogy a vinlány kifordujjik belöle, ha ez se használ, a talpát kell csiklandozni, alsó lábszárát szurokkal, a hasát sósborszeszel kell jó erősen bedörgölni, ha e se használ vasvillát kell a körme alá szurkálni s ha e se használ szekérre kell tenni, az ódala mellé peig egy vasboronát, hogy a mikor döczen a szekér beleütöggyk, ha van még benne ekkis szusz, erre felibred, de ha erre se reagál, akkor tisztára meghótt.

De hát jelenleg nem vót szükség ezen tudományom bemutatására, a kertisz sógor azonban hálás vót, megkinált bennünket egy kétmeszejes kancsóval

teli jóféle sestakertivel, azt belöl küttük a bekecsen, aut mentünk vissza a posztra, szigorujan örködni a nagyerdeji parkra, mer hogy a tekintetes Tanács, meg a feőkapitány ur ü kegyelmessige keminyen meghatta, hogy a züdülő közönsiget ne hagyjuk zavarni azoktül a fránya biczeqlizöktül, akkik azon a veleczipeld, vagy tuggya a kánya miféle masinán járnak, zavarjuk is kifelé őket a parkbül, meg a gyalogjáróul, az egyik meg is boszúlta magát, mer hátulról nekem jött a tomporámnak, oszt ugy a becsületes riszemre vágóttam, hogy a kisebbik agyvelöm vizitlibe ment a nagyobbikho, mán oda is lett vóna a tekintijem, de Laczi kollégám segített feltápászkozni, oszt utánna erettünk az uri tacsó fattyunak, ammeg ucczu kifelé a pallagnak, gondolom gazdácz lehetett a kötnivaló, nagy vót az egeruttya, hát azt indétványoztam a Laczinak, hogy hajicsesuk le a varkoly kiszitmínyit a csizmát, mihamar le is huztuk, a kapczát meg a fejünkre teregettük, hogy ne izzadjunk nagyon, azzal aló vesd el magad, utánna a gézenguznak, mán ippig a sarkába vótunk mikor a Laczi megbotlik egy tuskóba, én meg keresztül rajta, kezemrül, kipemrül lement a máz, csak ugy csepegett belöle a víz, be is teregettem mingyá, jóféle gyógyfüvel, keserü lapuval, de a biczeqlis üldözisit abba kellett hagyni, peig csak fogtam vóna meg eeczzer a fülit, tudom megkeserülte vóna a magyarok Istenit. Aszandom.

Éhinség Indiában.

Indiákon csak ur az angol,
Ott nem esnek bur gikszerék,
Ott harcz se foly, mégis ezrével
Hullanak el az emberek.

Nem háboru pusztítja őket.
Nem puszkapor, nem dinamit,
Az indusok mind élhetnének,
Ha ennének, *ha volna mit.*

Egy szép asszony mondásai.

A nők hibáit faragatlan bókokkal szokták az udvarlók legyezgetni.

*

A legszebben az a nő van öltözve, akinek leghiányosabb a kosztümje.

*

A szerelem következménye gólyalábon jár.

*

A legyező a nőt lehüti, a férfit hevíti.

*

A hazug szerelem lehet csak az ártatlanság hálharangja.

*

A szerelmesek legtöbbször azért vesznek össze, hogy ujra kibékülhessenek.

Második levél.

Ondód, 1900. évben
május idusában.

Kedves ecsém!

Elfelejték mondani a multkor, hogy édes kedves ecsém azt kívánom, hogy *soh' se lássuk egymást, de ám búval, bánattal* és a mi több, *százezer forint* vagy pardony *százezer korona nélkül*. Ugy ám, mir mer azir, hogy ughiszem ez mindnyájunkra ráferne. Azir hát most kívánom a *daru mindenit*, mir mer hogy nem szoktam adós maradni tetszik tudni kinekkinek a jó szóval, tessik tülem tehát azt elfoganyi.

Bimenék jó multkor a nemes városba, az anyjokkal a kasfarba oda plántáltaték egy nihány kis libát, ruczát no meg a kit az urak oly nagyon kedvellenek, egy nihány darab *korai esirkét*, hogy majd a pírcsi soron egy nihány fillért kaparintgatok öszve írte. *de* hijába, mir mer alig állék meg vele azonnal kifizetődtem írte apró pinzel. Különösen a *kislibát* és *gyenge esirkét* kapkották el tülem mihamar. Oszték hát egy kis pinz magra is tévén szert, elmentem vele a törvinbe egy kis soromat igazitanyi ott a *börtönházba*, a mék a jó multkor egy kicsit megtalált perzselődni, hol *Pospis ecsém a rab dilektor*, — hát oszték azt kérdém tüle felveszik-i itt az igasságot? fel biz a, mondá ü kigyelme, ámde csak ugy dilután és peig Stömpöly nélkül. Mit? én dilutánig várjak itt az igasságir! Gyere szögám, mondék amugy szeliden az anyoknak — mir hát az is ott vót — nizzük meg addig a belvárost, mit is esinyál ott a nemes város pinzin *Horvátbiczó* komám a piacz közepin? Hát lellem adta szemem szám eltátám, mikor belepislanték a kisujuccába, a mék most *Simonyffy* ueca névre halgat, hogy két fele nyiló nagy nyulánk kontegnatiós palotát húzat oda *Horvátbiczó* komám jobbra, balra méknek két összefordított gyapjus zsák az alakzata és elülről két szarva van mint a hortobágyi bikának. No jó — mondék az anyoknak — de kár hogy nem tehén ez a szíp hajlik, biz ucsese jó fejős lenne belüle! ugy is hátul-vigrül *Lidermány* fejlül jóval magossabb, tehát elférne alatta a tögye. Ki tuggyá — mondá az anyok — nem változik-e még azzá át!? mint a mesebeli Bika.

Amint osztég beníztünk a *Mendelfi* Lajesi ecsém bótyába, honnét a multkor egy *lándzsás hosszú cigarót* vevék, hát az árgyelossát ipen akkor mutatá meg *Nimet* komának Lajesi ecsém uram azt a szíp igazán nagyszerü díflómáját mit a *szedte-vette* asztaltársaság adott neki születési nevenapja emlikire, melyet mint mondják még a francia párizsi kiállításra is elszándikszik utaztatni.

E mán beszid — mondék neki amugy istenigazában, — ilyet még a *tavalyi kertiszeti kiállítás* sem adott senkinek se; aminthogy máig se adott tán semmifélét se senkinek, mer hát mir *Hofmány* és

Koronaviczez ecsém uramék nyomdája és kórajz meczzó *Kámpeller* szomszid nem irt rá azt kiállítani ugy télviz idejín — amugy kettősbe.

Na de majd lesz rá irkezisük a kánikullába azt hiszem mikor az igazi nyomtatás javába dühöng és majd ugy év multán csak kisen lesznek avval a *zöltségkiállítási díflómakkal* is, mint ahogy dukál. Mer hát a jó munkának nehéz ám vigit várni, degha elkiszül megnízheti azt még a *Dombonbalog* komám is a ki pedég nem szokott ám igy-amugy igazán *lazsnyukolni*.

Elig a hozzá ides ecsém a *guzsrántóját* ennek a *infulenziás vélágnak*, elmentünk oszték amugy dilután a törvinbe és a kis notárius — igazán körmönfont egy kéváló magyar fiu az ám — avval eresztett vót el, hogy menjünk el hozzá máskor, mir mer hogy a törvinpanasznap Szerda és Pintekre esik.

Na de ugy is jó vót az, mer hát a tanyai embernek nem muszaj tudni még a törvint is. Avval közzé vágtam a lúnak és haza jöttünk ide la.

Sok jót kívánok bikessíggel

Darázs Mátyás.

Munkácsy.

A mester hazajött hát végre —
Most már egészen a mienk,
Honfoglalásra tért meg hozzánk,
Édesen megpihenni lent.

Színház.

A színházban véget értek a bucsuzkodások és az előadások. Ideje is, mert ha még többen bucsuzkodnak, nemesak a virágkereskedők, de a habitüek is varba jöttek volna.

Hajdan ovációképen egy pár fejelés esizmát kaptak a magyar szó apostolai. Manapság már a bábér, virág, sőt a pénz is kevés némely színművész hölgynek és urnak. Ha igy haladunk, megérjük, hogy legközelebb már két hold tengeriföldet, meg egy nyaralót adnak fel a szinpadra a kitüntetendő művészeknek.

Bucsuelőadásul azért került színre „Delila” mivel annak végével valamennyi színész elillana.

Talált képes levelezőlap.

Szemfüles szerkesztőségi szolgánk egy postaszekrény mellett esinos anzikszkártyát talált a következő versikével:

Végig mentem debreczeni temetön,
Elvesztettem becsületem, szeretöm . . .
Elnáspágolt szeretöm már nem bánom, (hm)
Csak a régi — becsületet sajnálom.

Lydül gránát.

Brachkrogen Dávid.

— Valószínű, hogy megtörtént. —

Grün Jákóbnak vált három tárgya: a phénztárcája, a feleséghe, meg a leánya. A phénztárcája igen tűmött, a feleséghe nagyon csónya, a leánya pedig najdszerően szép vált. Mi sem thermészetesebb, mint az, hogy Grün Jákób phénztárcáját szerette a fűsvénységig, beteses nejét utálta a sirig, leányát pedhig bezézte a thulságasságig.

Türtént pedigh, hogy a szép Rézikénél jelentkeztek a kérők. Grün ur megsimogatta ritkás szakhállát s a khövetkezőket mandatta:

— Nekhem olyan vő khell, a khi sporol. A khi szivarozik, az a phénzt füstbe ereszti. Ergó: Rézike sak olyan emberé lesz, a khi ótálja a dőhányt, mert az ilyen ember spórolni todja.

Erre a sentenziára sok khérő visszavonult. Jütt pedigh végre a tsinos *Blau Khóbi*, a khi nadjon megszerette az 50.000 frt. hozomángyt és mellesleg a Rézikét is. Tarhuzok azunban khijelenteni, hogy a jó fajtha szivart még a Rézikénél is jobban szerette.

Egy szambati nap délelűttjén jelentkezte magát az öreg Grünnel s előadta khérelmét. A Blau ur megtetszette, a hozomángyra is megegyeztek. Véghül a szokhásos raffinériával megkérdezi leendű vejét az öreg:

- Szokott e szivarozni, ezigaretázni?
- Nem — mandja hasonlő raffinériával a Kóbi.
- Aldhásom reátokh. Thiéd a jermek!

A házasság aztán megtürtént.

Eskűvő uthán hazamegy a friss menyecske. A mámi másnap reggel édeskhés masolylyal rohan eléje s nadjon khiváncsiskodik:

- Nü, khis leányom, hogy mólattái?
- Köszönöm, közönségesen.
- Ah?! Hát az urad nem szeret? Nem ölelt meg? Nem sókolt meg?

— Nem, — mondja a menyecske — és sirva fakad.

Igy mente ez nehángy napig. A menyecske minden reggel hazajütt és mindea réggel elsirta a máminak, hogy őt a Kóbi nem szereti, mert a nélkhül, hodj megölelné, megsókólná, a hogy illik: befordul a falnak s alszik, mint a — debreczeni árucsharnok. — (Hogy a küzmondásos bundát ne alkalmazzam.)

Edjszer vigan, mosolgó szemekkhel, kipirult arcuzal szalad át a fiatal aszongy s a mámi kebelére dől.

- Oh, mily boldog vagyok!
- Ah! — riad fel a mámi — hát szeret az urad?

— Szeret, szeret, nadjon szeret.

— Hugy történt?

— Almodott a Kóbi s álmában hangosan beszélt.

Azt mondotta: „A mig egy szivart nem dogtok a számba . . .” Többet nem mondott. Én felugrottam,

beesengettem a szobaleányt a Katit, elküldöttem éjnek idején a Hungáriába a *Heinrich* főpinczérhez egy szivarért s a Kóbi szájába dugtam.

— Nus, nus, mi történt?

— A Kóbi felébredt. A szivart meggyujtotta s megölelt, megsókolt — *egyszer*. Azt mondotta, hodj én nagyon édes vagyok.

Másnap ujságolta a menyecske, hodj az este két szivart tett le a nachtkazslira. A Kóbi megölelte, megsókolt — *kétszer*.

Harmadnap hármát. Khapott érte ülelést sókot — *háromszor*.

Azonthul mindigh három szivarral lepte meg az urát s Kóbi is rendesen meghálilta — *háromszor*.

Szivdabagva pihegve hallgatja a mámi leángya baldagságát, mely ilyen gyönyörően ismétlődik.

Edjszer félre hívja az örömtől sógárzó menyecske leánygyát s nadj titokban így szól hozzá:

— Te Rézike, tehetnél nekem edj nadj sziveséget.

— Halljam.

— Mond meg a tátinak, megengedem, hogy ő is szivarozzék. Odj is nem szivarozott már vadj három esztendeje.

Műrimgyár.

Jól megverték az *oszt'rákot*,
S hoztak azután *oszt'rákot*.

Az tégedet ne *aggasszon*,
Hogy itt marad ez *agg asszony*.

Ez oly ember ki, *ha rágyút*
Ki tesz egy jó *viharagyút*
És amit *átölel ökle*.
Azt nagy messze *tőle lök le*.

Uram kérnek a *királyok*
Gondjaid terjeszd *ki rájok*.

Óh jaj ez a *mese milyen!*
S hozzá még *eme sem ilyen*.

Miniatür Dr.

A hiba.

*Lakásadó*né (özvegy asszony) „. . . No, a férfiaknak mindig csak marad valami hibájuk. Ez az én mostani szobauram például szorgalmas, szolid, rendes — *de semmi módon sem akar feleségül venni!*”

A diskrét ur.

Megbízható embernek tartja ön K. R. urat?

Oh hogyne! Tavaly adtam neki 20 forintot kölcsön, azóta nem is szólott többé erről senkinek.

Gyógykezelés.

Tanyai doktor: Itt a recept. Az orvosságot csináltassa meg odabent, aztán minden este, mikor lefekszik, bevesz belőle *egy* evőkanálra valót, *négy* evőkanál vízben.

János: De kérem szépen, csak *három evőkanálunk* van otthon!

Itju Bugyi Sándor

debreczeni talyigás viselt dolgai.

Hogy vigtíre mesmeg kitavaszottunk úgy kívánnya a nipek a zödét, akár a Nyalka lovam, oszt mind a nagyerdőt bujja. Nem győzöm nízni a péterfija viginn, hogy huznak kifelé firfijak, fejireselédek egyvelgest; a bakák a dézsakontyeszekkel, a ficsurok az uri dámákkal. A gondolatya csak egy kutya minnek, urnak, parasztnak, gonosz a zuzája mig fijatal. Emlíkszek az önsaját soromra hogy maj leszidültem a tajjárúl, ha eggy-eggy gömböjü rokolya billegett előttem. Tennapelőtt magam is kimentem oszt az erdőre, mer mir azír, hogy sert vittem ki a *Dobos* babillonba. Mikor a hordókat leraktam, ekkicsit elhuzóttam a Dobos háta megé, ahun a madár se jár oszt sok a keserü lapu. Ugy elmilkettem ott egyhangulag egy kicsinnyég, hogy még a szemem is düjjett belé, oszt ahogy elmilkettem úgy megkévántam a zödét, hogy mondok, kinn tanyázok egy pár óra ütísig. Vissza is koczogtam nyomba a Nyalkáir, aut vezettem befelé. — Mán jó nagy be mentünk, egy helyen oszt kivettem a zabolát a lu szájából, hogy hadd legejjik, magam meg lefeküdtem egy bokor tövibe, hogy senki meg ne lássik. — Nem messzi túllem a föld nigyszegletesen le vót beretválva, oszt helyt-helyt még fejírre is vót meszelve, a közepin meg hálóból kerítis. Ugyan mán mi a fene lehet-e? gondolkozok magamba.

Nem sokáig kellett vigette törni a csürhejárást, mer ecczer csak ehen jön nagy vihánczolva ecesesomó firfi meg nyő, oszt aló egyenest a beretvált földre. Aut laptákat szettek elő, oszt niii te, nagy litekre nem szigyeltek velle jácczani, hajigálták egymásnak valami kegyetlen nagy légyesapóval; mindítig egy firfi jácczott egy jány növel, de a kerítisen nem vót nekik szabad átalugrani, akki peig elíg hiba, mer minek jácczik akkor

a firfi a növel, ha meg se foghattya. Többet ír ennél a jácczázás, abba tecczís szerint kapkodhat az ember utána, mink oszt uzováltuk a rigi jó időbbe, mikor még a lágy is kü . . . vagy mit is mondok a kü is lágy vót.

Na elíg a hozzá, hogy a mint jácczadoznak, ecczer csak egy szíp kisasszony úgy gerincezre vágódott, hogy a lábával fenyegette a napot az égen; erre oszt a nap szemírmesen egy felleget rántott a szeme elibe, nem nízett oda.

Egy darabig osztán csak vártam, hogy mikor esik mán el a másik, de csak nem esett el, a hason való fekvist meguntam, a lú böndője is elíg szípen megke-rekedett, na mondok elíg vót a mulacsasagból, menyünk haza. Feltápázkodok, hát csak érzem én, hogy érzek valamit, oda nizek az ingem elejire, hát úgy níz ki, mint az arany bulla, akkirül Miska fiam tanúlt az este, hogy aszongya arany pecsét vót a kutyabürön. Még ecesak a tubák!

Na így oszt még jobban sijtettem, bezaboláztam a Nyalkát, oszt ballagtam hazafelé. Útközbe csak addig állottam meg, mig a Pukkantóba megtóttetem az üveget, mer mir azír, hogy a bokor tövibe kikopott belőlle a fojadik.

Ott iddogált egy sarokba *Értelmes Balázs* komám a csizmadija, akkinek nagyra dagatt a feje a tudomántul, Mingyá mekkérdeztem tülle, hogy, hogy híjják az erdőbe asztat a beretvált földet, a hun az úri nipek gyerekesdik. Aszongya nem gyerek játik a, hanem *angoj port*, az hejynek pedig, ahun e le szok fojni az a neve, hogy *lótenyisz pája*.

Hogy oszt ettül a tanitástul okos lettem, haza kanyarottam, aut a vaczkonn heveriszve elmeséltem az annyoknak a zödbéli sort, mer most kegyetlen nagy bikibe vagyunk, oszt szállunk egymásho.

Köszemlére kitett zárszámadások.

Debreczen város zárszámadásai a számvevői hivatalban köszemlére ki vannak téve, de próbálja csak meg valaki azokat tényleg meg is tekinteni, úgy kilóditják a sok számtól idegessé lett főszámvevő szobájából, hogy a renovált városháza széles lépcsőházában szedheti össze roncsolt tagjait.

Felmentő ítélet.

Ugron Gábort az összeférhetlenségi bizottság felmentette, de olyan megokolással, hogy bátran elmondhatja a pyrrhusi királylyal: még egy ilyen felmentés és el vagyok veszve.

Szociálista jelszavak.

— Kiáltvány a néphez. —

Lássanak a világtalanok!
Tegyenek a tehetetlenek!
Teljenek a telhetetlenek!
Győzzenek a győzhetetlenek!
Éljenek az élhetetlenek!
Haljanak a halhatatlanok.

leggyorsabb és legkifogástalanabb **tisztítása**

Hrabéczy Antal

kelmefestő és vegytisztító intézetében eszközöltetik

Debreczen, Széchényi-utca 42. sz.

CSIPKE-FÜGGÖNYÖK

A függönyök széleinek elrongyolódása teljesen ki van zárva.

A fényképésznél.

A falusi ember feleségével bejött a városba vásárolni, e közben a Biedermann háznál a *Németi József* fényképész kirakata előtt elbámészkodtak.

Egyszerre csak megszólal az atyafi.

— Annyuk, beg szeretnélek tized így kipingálva látni.

— Hát kerülünk be a potyográfushoz — mondja az asszony.

Bementek a fényirdába, hol egy fiatal segéd fogadta őket.

— Itt csinálják az ember kipét? kérdi a falusi atyafi.

— Itt. — Válaszol mosolyogva a segéd.

— No hát én az annyokomat szeretném lepingáltatni.

Tessék egy kicsit várni — mondja a segéd — a főnök ur a sötét kamarába van, azonnal kijön.

— Hát mit csinál a gazdája a setit kamarában?

— A képeket — mondja a segéd.

A paraszt oldalba böki könyökével a feleségét. Annyuk menjünk innen én téged nem engedlek a setit kamarába.

— De apjuk — mondja az asszony — ne filtsen kend engem, ott is helyt állok én magamir.

— Elhiszem, ippég azért menjünk innen.

E pillanatban a fényképész kilép a sötét kamarából.

— Mi tetszik? szól nyájasan a jó falusiakhoz.

— Hát kérem szívesen a feleségemet akartam lepingáltatni, de meggondoltam a dögöt oszt meg nagyon is sietős a dögünk.

— Nem tart az sokáig, legfeljebb tiz másodpercig — mondja a mit sem sejtő fényképész.

— Ühüm! Még hamarosan eltudja végezni az ur. De hát én is ott szeretnék lenni abba a setit kamarába.

— Hja barátom! Oda magának nem szabad ám bejönni.

— Na hát tudja meg az ur, az én feleségemnek nem is fog kipet csinálni. Mert nem ereszttem az ural a setit kamarába.

A fényképész ezt hallva fel akarta világosítani a parasztot, hogy a feleségének nem kell bemenni a sötét kamarába, de az becsapta maga után az ajtót s nagy dörmögve elment az anyokkal együtt.

A borbélynál.

Bemegy a vidéki atyafi a borbélyhoz, ábrázolja csinosítása tárgyában.

A borbély jó életlen borotvával fogott a munkához, kegyetlen kinokat okozván a szegény embernek. Ez nyögött egy párt, hogy majd csak észreveszik de hiába.

Végre nem állta tovább oda szöl a borbélynak:

— Kérem szeretettel miből van ez a borotva?

A lehető legtisztább acézból!

Azért szikrázik hát tőle oly pogányul a szemem.

Női Kabátok, Gallérok, Kalapok, Gyermek ruhák, Blousok, Nap- és esőernyők, Nyakkendők legnagyobb választékban és legolcsóbb szabott árak mellett

Falusi idyll.

Egy faluban a *fő-utcza*

Neve régesrégtől *rucza*

A végiben *kukoricza*

Abban fészkel két kis *czicza*.

Gazdájuk az egész *utcza*

Ellenségük hat kis *rucza*,

Végvárjuk a *kukoricza*,

Könnyen bujik ott a *czicza*.

Hogyha olykor a hat *rucza*

Előtt hever *kukoricza*,

Neveti az egész *utcza*,

Milyen irigy a két *czicza*.

Kevélykedik a hat *rucza*

Biztatja az egész *utcza*

Rájuk ugrik a két *czicza*

Gurul szét a *kukoricza*

Elmenekül a hat *rucza*,

Körültekint a két *czicza*

„Hát a zsákmány“ szöl az *utcza*

Dicsőség nem *kukoricza*.

A nagyerdei Dobos-pavillon a nyári évadra megnyílt. A vendéglős *Márkus Jenő*, a ki igyekeztének és jó izlésének már annyiszor jelét adta, költséget és fáradságot nem kimélve, sokféle újítással azon igyekezett, hogy Debrecezennek ezen egyetlen kiváló helyét ez évben is minel vonzóbbá tegye. Jó, magyaros konyhája, tisztán kezelt borai, de meg az elősmert legjobb *Dréher*-féle söre dicséretre nem szorul, azért tehát nincs más hátra, minthogy menjünk a *Nagy-erdőre Márkushoz!*

Diri Dongó üzenetei.

ér kalapjához, nem igen konyit a műveltséghez — valamint a tudáshoz sem.

Muzsikus. *Mascagni* magyarul nem annyit jelent, mint *máskálni*.

Politikus. *Bánffy* Dezső a feletti bánatában, hogy a Széll Kálmán kabinetét nem tudja megbuktatni „*Bánatfi*“-ra fogja nevét változtatni.

V. Z. Pozsony. A mult számra már későn érkezett. E számban felhasználtuk. A t. p. megindítottuk.

K. Z. H. Bőszörmény. Nem üti meg a közölhetés mértékét. **Inkognitó.** Felhasználtuk. Csak rajta.

csakis

A PÁRISI DIVAT ÁRUHÁZBAN

kaphatók

• DEBRECZEN, A FOPOSTA MELLETT.

Hasonlatok.

A kenyér olyan, mint az isten parancsolata : *megszegik.*
 A mosónő olyan, mint a kovács : *vasal.*
 A jó színész olyan, mint a párbajhős : *kihívják*
 A haj olyan, mint az ökör : *levágják.*
 A járó baba olyan, mint a kóborló kutya : *megfognak.*
 A szavak olyanok, mint a képviselők : *megválasztják.*

Egy debreczenben időző festő-művész ajánlkozik *olajfestmények, kréta rajzok* és sokszorosítható *plakát rajzok* készítésére. Melegen ajánljuk a közönség figyelmébe. Címe meg tudható lapunk szerkesztőségében.

Katz Herman

férfi ruha rak ára

május 1-től

a Dréher sörcsarnok mellett,
 a főtőzsdével szemben,

Tisztelettel tudatom a n. é. közönséget, hogy

fog-mütermemet
május hó 1-től!

Péterfia-utczából

Piacz-utca 79. sz. alá (Gaál Ferencz-ház, I. emelet) helyeztem át.

Továbbra is esedezem beesés pártfogásukért.

Tisztelettel

DÉZSI LAJOS, fogtechnikus.

KLEIN JAKAB

posztókereskedő

Debreczen, Főter, új bérház, városházzal szemben.

Ajánlja a közelgő tavaszi idényre a n. é. közönségnek dusan felszerelt raktárát

bel- és külföldi gyapjuszövetekben,

ugymint legfinomabb

Camgarn, Cheviot, Adria, Atlasz, Strich-Adria, Trico, Pervienne, valamint a legújabb divatu felöltő, férfi- és női ruhakelmékben, a legjutányosabb árak mellett. — Szives pártfogásért esedez.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ne higgyetek lányok !

Ne higgyetek lányok
 Nevető gerlének,
 Pillének, virágnak,
 A csalfa legénynek.

Hamis a beszéde,
 Édes a nézése,
 Hogy volna legénynek
 Tartós az érzése ?

Keveseknek virit
 Az élet rózsája,
 Élet rózsafaján
 Boldogság virága.

Ne piruljatok hát
 Piruló rózsával,
 Ne kacagjatok a
 Kacagó madárral.

Kelepel a gólya
 Csiesereg a fecske,
 Nem lesz belőletek
 Fúrge kis menyecske.

Madárra, virágra
 Tavasz hint verőfényt,
 De nem hoz a lánynak
 Ohajtott vőlegényt.

Kiadó és laptulajdonos :

S Z É K E L Y J.

Vágó Andor utóda

vászon-, kézmű- és rövidáru üzlet.

Debreczenben, főpiacz, Pércsi-sor, s nagytőzsde mellett.

Nagy raktár elsőrendű jó minőségű árukból.

Mindenféle egész- és félvásznak

a híres Schroll Benedek gyártmánya az igazi havas gyöles és siffonokban, minden szélességben.

Kanavász, Sefir és Oxfordok,

Virágos és csikos csinivato, Lepedő vásznak és derékalj tokok.

Atlas-Satin, Voal és Kartonok, Himzett batistok,

Szabó kellékek nagy választékban.

Saját gyártmányu CZIPŐK

olcsó áron!

Van szerencsém a n. é. közönség beesés tudomására juttatni, hogy üzletemet nagymennyiségű

saját gyártmányu czipőkkel

rendeztem be, amelyek *kitűnőek, tartósak* és mégis

olcsóbbak a gyári czipőknél.

Szives meggyőződést kér

Tisztelettel :

Tóth Ferencz,

czipész, városház épület.

Megrendelések a legjobb anyagokból, a legszolidabb árszámítás mellett gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Ismét eladóknak érkezőmenny!

Székely Jenő és Társa

czipő, férfi és női divatáru üzletét

Piacz-utca, Biedermann-házból

eddiggi üzletével épen szemben

A „Hungária“ kávéház mel-

letti bolthelyiségbe

helyezte át.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczenben főpiacz, a főpostával szemben.